

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: X
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Markem Burešem
sídlem U Soudu 363/10, Liberec

proti

žalovanému: **Státní energetická inspekce**
sídlem Gorazdova 24, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2023, č. j. SEI-15032/2023/90.221

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Podanou žalobou je napadeno shora označené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo dílčím způsobem, pouhou opravou chyby v psaní, změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí

Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Liberecký a Ústecký kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 24. 4. 2023, č. j. SEI-9696/2023/54.102. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně shledána vinnou z nedbalostního přestupku podle § 12 odst. 1 písm. m) bod 4. zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, kterého se dopustila tím, že jako energetický specialista zpracovala dne 31. 10. 2021 energetický posudek evid. č. 266106.1 „*Hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií*“ pro bytový dům na adrese: X, v rozporu s § 9a odst. 3 písm. b) téhož zákona, když energetický posudek nebyl zpracován v souladu s vyhláškou č. 141/2021 Sb., o energetickém posudku a o údajích vedených v Systému monitoringu spotřeby energie (dále také jen „vyhláška“), neboť žalobkyně:

- u všech hodnocených variant provedla nesprávně výpočet čisté současné hodnoty (dále také „NPV“),
- u varianty plynová kotelna zadala do výpočtu nesprávné hodnoty nákladů na palivo,
- nesprávně vyhodnotila ekonomickou přijatelnost jednotlivých variant, a variantu plynová kotelna, což je varianta s využitím stacionárního zdroje, zvolila jako doporučenou, přestože nemá vyšší čistou současnou hodnotu než varianta s využitím zásobování tepelnou energií, tzn. stávající varianta „*Systém centrálního zásobování teplem*“.

2. Za uvedený přestupek byla žalobkyni podle § 12 odst. 2 písm. b) zákona o hospodaření energií uložena pokuta ve výši 10 000 Kč a žalobkyni byla rovněž uložena povinnost nahradit náklady správního řízení v paušální výši 1 000 Kč.
3. Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že v únoru až březnu 2022 provedli pracovníci správního orgánu I. stupně u žalobkyně, jako kontrolované osoby, kontrolu zaměřenou na dodržování povinností energetického specialisty ve věci zpracování výše označeného energetického posudku. Jeho předmětem bylo hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií (dále jen „SCZT“) a žalobkyně v jeho rámci porovnávala tři varianty způsobu vytápění – SCZT (stávající stav v domě), plynový kotel a tepelné čerpadlo. Z kontroly vyplynula výše označená pochybení, námitky žalobkyně proti kontrolnímu protokolu byly zamítnuty. Správní orgán I. stupně dne 17. 3. 2023 oznámil žalobkyni zahájení řízení o shora popsaném přestupku, výsledkem řízení pak bylo zmíněné prvostupňové rozhodnutí ze dne 24. 4. 2023.
4. Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí poukázal na relevantní právní úpravu týkající se zpracování energetického posudku energetickým specialistou a popsal jím zjištěná pochybení, jichž se žalobkyně při zpracování předmětného energetického posudku dopustila. Dle správního orgánu žalobkyně v případě jí doporučené varianty plynového kotle neuvedla položku dle Přílohy č. 6 odst. 3 bod 8. písm. h) „*náklady na dozor kotelny včetně odvodů mezd*“, přestože i položku s nulovou hodnotou je třeba uvádět. Dále byly zjištěny nedostatky při stanovení nákladů na palivo, tedy zemní plyn:

- Pro výpočet množství odebíraného plynu za rok (v MWh, m³) je třeba počítat s účinností vztaženou ke spalnému teple (a ne výhřevnosti), tzn., že musí být < 100 %. Ceny uváděné v cenících jsou vztaženy k množství tepla v palivu vypočteného ze spalného tepla. V předaných podkladech je uveden výpočet s účinností 102 % bez dalšího přepočtu na spalné teplo. Rozdíl mezi výhřevností a spalným teplem je u zemního plynu obvykle cca 10 %.

- Drobnější nepřesnost byla provedena při přepočtu MWh na m^3 , kdy nebyl použit přepočet podle ceníku INNOGY, na který se energetický posudek odvolává ($1 \text{ m}^3 = 10,69 \text{ kWh}$), ale byl použit přepočet: $1 \text{ m}^3 = 10,55 \text{ kWh}$.

- Do pohyblivé složky byl započítán stálý měsíční plat, který měl být zahrnut do pevné složky.

- Do výpočtu byla zahrnuta daň ze zemního plynu, ačkoli se jedná o domovní kotelnu, kdy je zemní plyn od této daně osvobozen.

5. Správní orgán I. stupně provedeným kontrolním přepočtem při eliminaci uvedených chyb zjistil odchylku v nákladech na palivo cca 7,2 %. Dále konstatoval existenci nesrovnalostí ve výpočtech ukazatelů ekonomické přijatelnosti doporučované varianty plynového kotle. Pro výpočet peněžních toků CF_t byly chybně stanoveny výnosy. Při zvolení výchozího stavu (stávající varianta SCZT) s porovnáním hodnocené varianty plynového kotle jsou výnosy dané úsporami, představujícími veškeré náklady při stávajícím stavu – provozu SCZT, tzn. prakticky jen provozní náklady. Žalobkyně od těchto nákladů chybně odečetla provozní náklady posuzované varianty. Při výpočtu CF_t tedy žalobkyně odečetla provozní náklady dvakrát, proto je jí následně vypočtená výše čisté současné hodnoty za dobu hodnocení 20 let ($NPV = -6\,789 \text{ tis. Kč}$) zjevně nesprávná. Po provedení kontrolního přepočtu správní orgán I. stupně konstatoval, že čistá současná hodnota za dobu hodnocení je u varianty plynového kotle nižší než stávající varianta SCZT, variantu plynového kotle tedy nelze považovat za ekonomicky přijatelnou a nelze ji doporučit.
6. Dle správního orgánu I. stupně si žalobkyně při výpočtu ukazatelů ekonomické přijatelnosti CF_t a následně NPV pro variantu SCZT zvolila jako výchozí stav navrhovanou variantu plynového kotle, což je patrné ze stanovení výnosů, do kterých zahrnula provozní náklady varianty plynového kotle. Do výpočtu však nezahrnula úsporu ve výši nerealizované investice a reinvestice z varianty plynového kotle, jakožto varianty výchozího stavu, ale zahrnula pouze provozní náklady, navíc snížené o provozní náklady varianty SCZT. Při správném výpočtu by měla vyjít NPV ve stejné absolutní hodnotě jako varianta plynového kotle, avšak s opačným znaménkem. Z logiky výpočtu vyplývá, že pokud zvolíme za výchozí stav 1. variantu, vůči které počítáme NPV pro realizaci 2. varianty, pak jsou náklady 1. varianty (investiční i provozní) ve výpočtu úsporami, a v opačném případě, pokud zvolíme za výchozí stav 2. variantu, vůči které počítáme NPV pro realizaci 1. varianty, pak jsou úsporami veškeré náklady 2. varianty. Není tudíž možné, aby tímto postupem bylo dosaženo v obou případech záporné hodnoty NPV . Žalobkyně chybovala rovněž při výpočtu ukazatelů ekonomické přijatelnosti varianty tepelné čerpadlo, kterou však neuvedla jako doporučenou variantu.
7. Na základě stručného odvolání žalobkyně přezkoumal prvostupňové rozhodnutí žalovaný. Ten změnil ve výrokové části rozhodnutí správního orgánu I. stupně jedno nesprávně použité slovo (*kterého* místo *kterých*), jinak odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil a v mezích podaného odvolání se ztotožnil s jeho závěry. Žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh řízení a na pravou míru uvedl některá správním orgánem I. stupně nesprávně označená data procesních úkonů. Za pro věc relevantní označil výše zmíněnou vyhlášku, a to ve znění účinném do 31. 1. 2022. V duchu podaného odvolání rozdělil svou argumentaci do tří základních okruhů. K nesprávnému výpočtu čisté současné hodnoty u hodnocených variant zopakoval dle něj správné závěry správního orgánu I. stupně. Nesprávnost posouzení žalobkyní doporučené varianty plynového vytápění spatřoval jak v chybném stanovení provozních nákladů plynového vytápění, tak v chybném použití výnosů. K otázce nákladů na palivo varianty vytápění plynovým kotlem žalovaný v reakci na obsah odvolání zrekapituloval, jaké

dokumenty žalobkyně při kontrole předložila a uvedl, že sám energetický posudek označuje jako podklad pro jeho zpracování mj. projektovou dokumentaci navrhovaného systému vytápění.

8. K vyhodnocení ekonomické přijatelnosti variant a doporučení varianty plynového kotle žalovaný nespороval, že každá z posuzovaných variant má vlastní výpočet čisté současné hodnoty za dobu hodnocení. Poukázal však na pochybení, jichž se žalobkyně ve výpočtech dopustila. Pro posouzení ekonomické přijatelnosti varianty plynového vytápění žalobkyně uvažovala jako výchozí stav variantu SCZT. Žalovaný zopakoval, že žalobkyně do výpočtu čisté současné hodnoty za dobu hodnocení varianty plynového vytápění chybně stanovila provozní náklady i výnosy, které plynou z realizace hodnoceného projektu v roce t $V = 72,260$ tis. Kč namísto $V = 508,060$ tis. Kč. Pro posouzení ekonomické přijatelnosti varianty SCZT žalobkyně uvažovala jako výchozí stav variantu

plynového vytápění. Chybně do výpočtu čisté současné hodnoty za dobu hodnocení varianty SCZT zahrnula výnosy, které plynou z realizace hodnoceného projektu v roce t $V = -72,260$ tis. Kč namísto $V = 435,800$ tis. Kč, a opomenula zahrnout úspory dané zápornými náklady na nerealizaci varianty plynového vytápění v roce 0 $IN = -1\,190,000$ tis. Kč a zápornou nereinvestici a jednorázovými obnovovacími výdaji varianty plynového vytápění v roce t $IN_{r,t} = -700,000$ tis. Kč. Pro posouzení ekonomické přijatelnosti varianty tepelného čerpadla žalobkyně uvažovala jako výchozí stav variantu SCZT. Chybně do výpočtu čisté současné hodnoty za dobu hodnocení varianty tepelného čerpadla zahrnula výnosy, které plynou z realizace hodnoceného projektu v roce t $V = -82,840$ tis. Kč namísto $V = 508,060$ tis. Kč. Čistá současná hodnota za dobu hodnocení všech variant byla z uvedených důvodů stanovena nesprávně. Navíc je pro řádné srovnání variant nutné zvolit jednotný výchozí stav. Žalovaný proto považoval odvolací námitky za nedůvodné.

II. Žaloba

9. Žalobkyně ve včasné žalobě namítla, že se vytykánoho porušení zákona a vyhlášky nedopustila. Nejprve zrekapitulovala, že výpočet čisté současné hodnoty vychází z výpočtu peněžních toků dle vzorce $CF_t = V - N_p - IN_{r,t}$ a popsala význam jednotlivých položek vzorce. Následně ve vzorcích vyjádřila výpočet čisté současné hodnoty za dobu hodnocení v případě všech tří řešených variant s tím, že u varianty SCZT je hodnota $CF_t = 508\,000$ Kč a nevstupují sem žádné investice ani zůstatková hodnota na konci doby hodnocení. V případě varianty plynového kotle se $CF_t = (508\,000 - 435\,800) - 435\,800 - 700\,000$ a do výpočtu čisté současné hodnoty za dobu hodnocení vstupují investice a zůstatková hodnota zařízení na konci doby hodnocení. To platí i pro výpočet čisté současné hodnoty za dobu hodnocení varianty tepelného čerpadla, kde $CF_t = (508\,000 - 590\,900) - 590\,900 - 1\,100\,000$. Čistá současná hodnota varianty SCZT je více v záporném výsledku nežli varianta plynového kotle. Původní provozní náklady varianty SCZT nelze považovat za výnos varianty plynového kotle. Varianty stojí vedle sebe a porovnávají se rozdíly mezi variantami. Pokud by se jako výnos použily provozní náklady SCZT, odporuje to definici vyhlášky č. 15/2022 Sb. Není tedy pravda, že provozní náklady byly odečteny dvakrát.
10. Pokud jde o náklady na palivo kterékoli varianty vytápění, bylo namístě použít průkaz energetické náročnosti budovy a v něm uvedené hodnoty. Žádný předpis neukládá, aby byla pro určení nákladů na palivo použita projektová dokumentace. Žalobkyně již v minulosti použila jako zdroj údajů průkaz energetické náročnosti, a to bez jakýchkoli výhrad. Také v případě nyní řešeného energetického posudku žalobkyně využila údajů z průkazu energetické náročnosti budovy, což je na str. 5 energetického posudku také uvedeno. Žalobkyně tedy užila řádného podkladu.
11. Dle žalobkyně je dále nelogické, aby čistá současná hodnota jedné varianty byla opakem čisté současné hodnoty varianty druhé. Současná varianta SCZT s sebou nese pouze provozní náklady této varianty bez investic a dalších výdajů, nelze vykázt žádné úspory. Navrhovaná varianta plynového kotle má nižší provozní náklady, vzniká tedy výnos. Náklady jedné varianty však nelze vykazovat jako výnos druhé varianty a naopak. Buď se platí provozní náklady jedné varianty, nebo druhé. Do výpočtu čisté současné hodnoty dáváme hotovostní výdaje navrhované varianty, úsporu provozních nákladů jako rozdíl stávající varianty a varianty navrhované, dále investice a reinvestice a přičteme zůstatkovou hodnotu reinvestice. Takové výpočty vylučují, aby čistá současná hodnota jedné varianty byla opakem čisté současné hodnoty druhé varianty. Výpočet čisté současné hodnoty pro SCZT ze strany správního orgánu není uveden, a žalobkyně tedy nezná vstupní údaje, nicméně do výpočtu pro tuto variantu se

zahrnují pouze provozní náklady a výsledný peněžní tok tak logicky vychází se záporným znaménkem. Při porovnání žalobkyniných výpočtů je zřejmé, že varianta SCZT je ekonomicky méně přijatelná. Žalobkyně užila správných vzorců, avšak oproti správním orgánům užila také správné a logické vstupní údaje.

III. Vyjádření žalovaného

12. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal zejména na přílohu č. 6 vyhlášky č. 141/2021 Sb. s tím, že žalobkyně měla počítat peněžní toky CF_t takto:

SCZT: $V = 0$ Kč/rok; $N_p = 508\,060$ Kč/rok; $IN_{r,t} = 0$ Kč

Tepelné čerpadlo: $V = 508\,060$ Kč/rok; $N_p = 590\,900$ Kč/rok; $IN_{r,t} = 1\,100\,000$ Kč

Plynový kotel: $V = 508\,060$ Kč/rok; $N_p = 435\,800$ Kč/rok; $IN_{r,t} = 700\,000$ Kč

Žalobkyně však peněžní toky zdeformovala, protože roční výnosy V pro plynový kotel i tepelné čerpadlo mají být pouze uspořené provozní výdaje bez odpisů SCZT. Provozní výdaje bez odpisů tepelného čerpadla i plynového kotle se při stanovování NPV zahrnují do výpočtu samostatnou položkou N_p . Žalobkyně při svých výpočtech započítala dvakrát N_p . Definice výnosů V dle vyhlášky č. 15/2022 Sb. je shodná s definicí dle vyhlášky č. 141/2021 Sb.

13. Pokud žalobkyně při stanovení nákladů na palivo plynového kotle použila hodnoty získané z průkazu energetické náročnosti budovy, žalovaný tento postup nerozporuje. Pochybení žalobkyně spočívá neprovedení přepočtu celkové energetické bilance vztažené k výhřevnosti zemního plynu na celkovou energetickou bilanci vztaženou ke spalnému teplu, k němuž je vztažen použitý ceník INNOGY. Ten nebyl respektován ani při přepočtu MWh na m^3 . Žalobkyně dále při stanovení nákladů za palivo pro plynový kotel nesprávně zahrнула daň u domovní plynové kotelny bytového domu. Žalovaný nerozporoval, že pro určení nákladů na palivo nebyla užita projektová dokumentace.
14. Žalovaný si je vědom faktu, že výpočet ekonomické výhodnosti kterékoliv z variant je samostatným ekonomickým výpočtem. Pro možnou porovnatelnost jednotlivých NPV je ale nutné pro všechny varianty zvolit jednu srovnávací rovinu. Na rozdíl od dalších dvou variant žalobkyně pro výpočet NPV varianty SCZT zvolila jako srovnávací rovinu variantu plynového kotle, protože ve výnosech varianty SCZT uvažovala provozní výdaje bez odpisů varianty plynového kotle. Žalovaný žalobkyni vysvětloval, že pokud by komplexně pro výpočet NPV varianty SCZT zvolila jako srovnávací rovinu variantu plynového kotle, bylo by nutné do výpočtu NPV varianty SCZT zahrnout úspory dané zápornými náklady na nerealizaci varianty plynového kotle a zápornou nereinvesticí a jednorázovými obnovovacími výdaji varianty plynového kotle. Pak dojde k tomu, že o co je jedna varianta lepší než druhá, o to je druhá varianta horší než první. U žalovaným provedeného výpočtu NPV varianty SCZT je srovnávací rovina sama varianta SCZT, která je výchozím stavem. Žalovaný dodal, že hodnota použitá žalobkyní pro výpočet NPV varianty SCZT ($V = -72\,260$ Kč/rok), tzn. hodnota založená ve výpočetním souboru ve správním spisu, se neshoduje s hodnotou uváděnou přímo v projednávané žalobě v dosazení do vzorce pro výpočet NPV varianty SCZT ($V = 0$ Kč/rok).

IV. Posouzení věci krajským soudem

15. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
16. K projednání věci nařídil soud jednání. Při něm účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích. Důkazy navrhované žalobkyní soud pro nadbytečnost neprováděl. Účastnického výsledku žalobkyně nebylo třeba, neboť její stanovisko bylo zcela zřejmé z podané žaloby. Podstata věci spočívala v právním posouzení, jež sice zahrnovalo práci s matematickými vzorci, nikoli však natolik složitou, aby soud považoval za potřebné vypracování žalobkyní při jednání navrhovaného znaleckého posudku. Prvotní mailová komunikace žalobkyně s Asociací energetických specialistů přiložená k žalobě nebyla pro řešení věci podstatná a vyjádření uvedené asociace, jehož pozdější předložení žalobkyně v žalobě avizovala, nebylo dle sdělení žalobkyně ani získáno, tedy jím nebylo možno provést důkaz. Soud byl ostatně přesvědčen, že žalobní body je schopen vypořádat bez bližšího objasňování skutkového stavu, proto dokazování ani z vlastní iniciativy neprováděl.
17. Podle § 9a odst. 2 písm. a) zákona o hospodaření energií je možné zajistit energetický posudek také pro posouzení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, v souladu se zvláštním právním předpisem. Podle § 9a odst. 3 písm. b) téhož zákona musí být energetický posudek zpracován v souladu s prováděcím právním předpisem podle odstavce 5. Tímto prováděcím předpisem je v řešené věci vyhláška č. 141/2021 Sb., o energetickém posudku a o údajích vedených v Systému monitoringu spotřeby energie, ve znění účinném do 31. 1. 2022.
18. Ve vztahu k předmětu a účelu zpracování posudku obsahuje energetický posudek podle § 4 odst. 1 písm. f) uvedené vyhlášky hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepelné energie ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, pro energetický posudek podle § 9a odst. 2 písm. a) zákona, které se provádí podle přílohy č. 6 k této vyhlášce.
19. Dle přílohy č. 6 vyhlášky se čistá současná hodnota za dobu hodnocení (NPV_{Th}) stanovuje dle následujícího vzorce:

$$NPV_{Th} = \sum_{t=1}^{T_h} CF_t \cdot (1 + r)^{-t} - IN + \sum_{X=1}^n N_{zux,Th}$$

20. Dle téže přílohy se peněžní toky (CF_t) v roce t stanovují takto:

$$CF_t = V - N_p - IN_{r,t}$$

21. Vyhláška přitom mj. definuje:

CF_t	peněžní toky vč. investic v jednotlivých letech v tis. Kč
V	výnosy (příjmy, tržby, úspory), které plynou z realizace hodnoceného projektu v roce t v tis. Kč
N_p	provozní výdaje bez odpisů (režie, materiál, palivo, energie, voda, opravy, údržba, servis, mzdy, ostatní) v roce t v tis. Kč

$IN_{r,t}$ reinvestice a jednorázové obnovovací výdaje v roce t v tis. Kč, odpovídá obnovovací investici do zařízení či stavby v roce $Tž+1$

22. Žalobkyni bylo především vytýkáno, že nesprávně stanovila čistou současnou hodnotu porovnávaných variant, v důsledku čehož pak chybně doporučila variantu plynového vytápění. Podstata nesprávného stanovení čisté současné hodnoty, k níž také zejména směřuje podaná žaloba, spočívá ve vadném výpočtu peněžních toků CF_t , které následně vstupují do vzorce pro výpočet NPV_{Th} .

23. Žalobkyně svůj náhled na výpočet CF_t v žalobě zřetelně popsala. Vezmeme-li např. CF_t u žalobkyní doporučené varianty plynového vytápění, uvádí žalobkyně vzorec:

$$CF_t = (508\,000 - 435\,800) - 435\,800 - 700\,0000$$

Z toho, jakož i z dalšího obsahu žaloby, je zřejmé, že dle žalobkyně jsou výnosy V rozdílem mezi provozními náklady stávající varianty SCZT a provozními náklady nové varianty plynového vytápění. Dále pak žalobkyně postupuje dle vzorce stanoveného vyhláškou, tedy od takto stanoveného V odečítá provozní náklady nové varianty plynového vytápění a reinvestice. Tento postup je však nesprávný, na což správní orgány důvodně poukázaly.

24. Žalobkyně v žalobě pro dokreslení situace a svého náhledu užila příklad, dle nějž, pokud si chci koupit vozidlo za 1 milion Kč, avšak nakonec si koupím vozidlo za 600 000 Kč, neušetřím 1 milion Kč, nýbrž pouze 400 000 Kč. Tato myšlenka je správná, a je také vyjádřena ve vyhláškou definovaném vzorci pro výpočet peněžních toků (cash flow), který právě proto začíná odečtem $V - N_p$. Pokud v bytovém domě přejdeme ze stávající varianty vytápění SCZT na vlastní plynové vytápění, nemusíme již ročně platit provozní náklady na SCZT, a naopak musíme ročně hradit provozní náklady na provoz plynových kotlů. CF_t v případě varianty zbudování nové plynové kotelny vyjadřuje, jak se změní roční peněžní toky pro případ, že bytový dům opustí stávající vytápění prostřednictvím SCZT a nově přejde na vytápění plynové. Peněžní toky se jednoznačně změní tak, že již nebude třeba vydávat žádné provozní náklady na SCZT (ty tedy ušetříme; jde o V), a naopak bude třeba začít hradit provozní náklady nově zvolené a zrealizované varianty vytápění (N_p). K tomu přistupuje skutečnost, že varianta plynové kotelny (jakož i varianta tepelného čerpadla) si časem vyžádá reinvestice/jednorázové obnovovací výdaje ($IN_{r,t}$), neboť vlastní variantu vytápění bude třeba udržovat v náležitém stavu.

25. Je tedy třeba pochopit podstatu vyhláškou definovaného vzorce výpočtu CF_t , čímž dojde k ozřejmění jeho jednotlivých prvků. V jako výnosy či úspory u nově zvažovaných alternativ k variantě stávající znamená ušetření kompletních provozních nákladů doposud vynakládaných na stávající variantu. Skutečnost, že v takovém případě vzniknou jiné náklady na provoz nové varianty vytápění, je zřejmá a ve výpočtu cash flow se projevuje jako minus N_p . Žalobkyně sice výslovně popírá, že by ve vzorcích pro nově zvažované varianty používala jejich provozní náklady dvakrát, na druhé straně tomu tak zřetelně je, jak to plyne z jí představených vzorců pro výpočet CF_t . Žalobkyně totiž používá N_p nově zvažované varianty jednak při výpočtu V , následně pak od takto vypočteného V znovu odečítá N_p nově zvažované varianty. Do jejího vzorce tedy N_p jednoznačně vstupuje dvakrát, ačkoli pro takový postup není logický důvod. Vnímáme-li správně obsah pojmu cash flow a metodu jeho stanovení, je zřejmé, že postup žalobkyně není odpovídající, když roční provozní náklady případně nově zvolené varianty vytápění by byly vynaloženy pouze jedenkrát za rok. Stejně tak by při zrealizování přechodu na novou variantu byly jedenkrát za rok ušetřeny celé roční provozní náklady stávající (opuštěné) varianty SCZT.

26. Při stanovení CF_t nově zvažovaných variant tedy V = celé roční provozní náklady stávající varianty SCZT a N_p = celé roční provozní náklady nově zvažované varianty. Tyto položky se od sebe dle vzorce stanoveného vyhláškou odečítají, čímž, přeneseno s jistou dávkou nadhledu do příkladu žalobkyně, dojde k tomu, že ušetříme 1 milion Kč za nerealizovaný nákup auta, avšak vydáme 600 000 Kč za nákup auta jiného, a zbude nám tedy 400 000 Kč. Do vzorce následně pochopitelně vstoupí ještě reinvestice. Popsané stanovení V je jediné logické, a nelze je tak považovat za odporující definici vyhlášky č. 141/2021 Sb. Pokud žalobkyně hovořila o vyhlášce č. 15/2022 Sb., soud konstatuje, že jde o novelu prvně označené vyhlášky účinnou až od 1. 2. 2022. Vzhledem k tomu, že řešený energetický posudek byl vypracován již v říjnu 2021, vztahuje se k němu vyhláška č. 141/2021 Sb. v původním znění. Nadto novelizující vyhláška definici V nijak nemění. Soud shrnuje, že při výkladu obsahu pojmu V zařazeného do vyhláškou stanoveného vzorce pro výpočet CF_t , nelze vycházet pouze z izolované jazykové interpretace slov výnosy, příjmy, tržby, úspory, nýbrž je třeba V vnímat v kontextu toho, do jakého vzorce jej vyhláška umísťuje a co je jím počítáno. Pak nelze než dospět k výše popsáným závěrům.
27. Další část žaloby se týká stanovení nákladů na palivo u varianty plynového vytápění. K tomu žalobkyně uvádí, že byla oprávněna využít údajů z průkazu energetické náročnosti budovy, a naopak žádný předpis jí neukládá využít ke stanovení uvedených nákladů projektovou dokumentaci.
28. Soud konstatuje, že žalobkyně se zde argumentačně mýlí s podstatou výtek správních orgánů. Ty jsou sumarizovány již v rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaný je ve vyjádření k žalobě v podstatě zrekapituloval. Jestliže se v napadeném rozhodnutí stručně řešilo, zda mohla být jako jeden z podkladů v řízení využita projektová dokumentace, stalo se tak v reakci na v tomto ohledu strohé odvolání žalobkyně, které, stejně jako nyní žaloba, proti podstatě výhrad ke stanovení nákladů na palivo plynového vytápění ani nesměřovalo. Těžiště argumentace správních orgánů, zejména správního orgánu I. stupně, neboť žalovaný vzhledem k obsahu odvolání tuto otázku nemusel dále řešit, spočívá především v chybném zahrnutí daně ze zemního plynu, v chybném přepočtu z MWh na m^3 , či v chybném nezohlednění rozdílu mezi spalným teplem a výhřevností. K tomu žalobkyně v odvolání ani žalobě neuvedla niče. Projektová dokumentace byla dle samotného energetického posudku jedním z podkladů využitých žalobkyní, a není proto důvod, aby správní orgány nebyly oprávněny k jejímu obsahu ve správním řízení přihlédnout. V tom však vůbec nespočívá podstata věci, a jak vysvětlil žalovaný ve vyjádření k žalobě, pouhá skutečnost, že žalobkyně při zpracování posudku využila údajů z průkazu energetické náročnosti budovy, nebyla žalobkyni vytýkána.
29. Jestliže soud výše popsal pochybení, jichž se žalobkyně dopustila, je v návaznosti na to zřejmé, že její výpočty NPV_{Th} a z nich vycházející srovnání hodnocených variant trpí vadami, na což správní orgány správně poukázaly. Pokud žalobkyně vyvrací konstatování žalovaného, že o co je jedna varianta lepší než druhá, o to je druhá varianta horší než první, jde o nepochopení žalovaného. Soud s žalobkyní souhlasí v tom, že stanovení čisté současné hodnoty je u každé z variant samostatným výpočtem se samostatným výsledkem, kdy při správném postupu nelze očekávat, že výsledek jedné z variant bude opakem druhé varianty. Nelze to očekávat v situaci, kdy vezmeme při výpočtu čisté současné hodnoty všech variant shodnou srovnávací rovinu – typicky stávající stav, tedy v našem případě SCZT.
30. Žalovaný však poukazoval na skutečnost, že dle žalobkyní při kontrole předloženého materiálu, jenž je součástí správního spisu, zahrnula žalobkyně do výnosů varianty SCZT provozní náklady varianty plynového kotle. Počítala tedy $V = 435\,800 - 508\,060 = -72\,260$

Kč. Tím se tehdejší výpočet žalobkyně dokonce liší od toho, co uvádí v žalobě, kde (správně, pokud je srovnávací rovinou sama SCZT) tvrdí, že CF_t varianty SCZT činí pouze provozní náklady této varianty (žalobkyně uvádí částku – 508 000 Kč, správně má být – 508 060 Kč), z čehož plyne, že zde $V = 0$. Zmínka žalovaného směřuje k tomu, že žalobkyně jako by dle předloženého materiálu prováděla výpočty k variantě SCZT ve vztahu ke srovnávací rovině plynové vytápění, a naopak výpočty k variantě plynového vytápění prováděla ve vztahu ke srovnávací rovině SCZT. Žalovaný pouze poukázal na to, že pokud by v takovém případě byly výpočty provedeny zcela správně, musely by z nich vzejít shodné výsledky, avšak s opačnými znaménky. Tato úvaha je pravdivá, neboť pak by byl druhý výpočet fakticky kontrolním výpočtem ve vztahu k prvnímu. Musí totiž platit, že oč je jedna varianta lepší než druhá, o to je druhá varianta horší než první.

31. Žalobkyně však především měla i při výpočtech vztažených k variantě SCZT vycházet z toho, že jde o stávající variantu, kterou pro varianty plynového vytápění i tepelného čerpadla vzala za srovnávací. To měla respektovat i v případě SCZT, a měla tedy počítat s tím, že $V = 0$, jak to ostatně plyne i z jí podané žaloby. Dle materiálu, který správnímu orgánu I. stupně předložila při kontrole, však při výpočtu CF_t varianty SCZT vzala jako V roční úsporu v záporné výši, konkrétně – 72 260 Kč. Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je dostatečně patrné, jak měla žalobkyně přistoupit k výpočtům vztaženým k jednotlivým variantám, resp. v čem spočívají její chyby, které vedly k nesprávným výsledkům. Napadené rozhodnutí žalovaného je dostatečně odůvodněno s přihlédnutím k obsahu odvolání, v jehož rámci žalobkyně nepožadovala podrobnější uvedení jakýchkoli výpočtů. Odlišný náhled žalobkyně na věc neplyne z nedostatku odůvodnění či absence výpočtů ze strany správních orgánů, nýbrž z jiného přístupu žalobkyně k vyhláškou definovaným vzorcům a jejich praktickému využití. Tento přístup žalobkyně však dle přesvědčení soudu nemá oporu ve výše označené právní úpravě.

V. Závěr a náklady řízení

32. Vzhledem k uvedenému posoudil krajský soud žalobu jako nedůvodnou a zamítl ji postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
33. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, jemuž náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 15. května 2024

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu